

شیوع اختلال خواندن در دانشآموزان دبستانی

اسحق دحیمیان بوگو^{*}، احمد صادقی^{**}

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف تعیین میزان شیوع اختلال خواندن در دانشآموزان شهرستان شهرضا انجام شد.

روش: ۱۲۰۰ نفر دانشآموز پسر و دختر دبستانی که به روش نمونه‌گیری طبقه‌ای تصادفی (هر پایه ۳۰۰ نفر)، انتخاب شده بودند به کمک آزمون هوشی ریون رنگی کودکان و آزمون تشخیصی سطح خواندن بررسی شدند. داده‌ها به کمک روش‌های آمار توصیفی، آزمون ناپارامتریک، خی دو و آزمون χ^2 کرامر تحلیل گردیدند.

یافته‌ها: این بررسی نشان داد که بیشترین میزان شیوع اختلال خواندن در دانشآموزان پسر پایه دوم (۱۰/۸٪) و کمترین میزان شیوع در دانشآموزان دختر پایه پنجم (۲/۸٪) بوده است. دانشآموزان پسر در پایه دوم روستایی با ۱۱/۳٪ ابتلاء به اختلال خواندن بیشترین میزان شیوع و دانشآموزان پنجم دختر شهیری با ۳/۷٪ کمترین میزان شیوع را داشتند. این ارقام در دانشآموزان پایه دوم ۱۰/۴٪ و در دانشآموزان پایه پنجم، ۶/۳٪ بود. میانگین میزان شیوع اختلال خواندن در کل دانشآموزان (شهر و روستا) ۶/۸٪ بود. همچنین تفاوت میان شیوع اختلال خواندن در دانشآموزان پسر و دختر، در دانشآموزان شهر و روستا و در پایه‌های تحصیلی مختلف از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0/05$).

نتیجه‌گیری: اختلال خواندن در دانشآموزان پسر بیش از دانشآموزان دختر و در دانشآموزان روستایی بیش از دانشآموزان شهری است. در مجموع اختلال خواندن در این جامعه شایع است.

کلیدواژه: شیوع، اختلال خواندن، کودکان، شهرضا

(سادوک^۱ و سادوک^۲، ۲۰۰۰). اختلال خواندن در چهارمین

مقدمه

تجدیدنظر طبقه‌بندی تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی^۳ (انجمن روانپژوهشی آمریکا^۴، ۲۰۰۰) به این صورت تعریف

اختلال‌های یادگیری از اختلال‌های شایع دوران کودکی و شایع‌ترین اختلال یادگیری، اختلال خواندن^۱ است

* دانشجوی دکترای تخصصی روانشناسی سلامت دانشگاه تهران. تهران، پل گیشا، روبروی کوی نصر، خیابان نیسم، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران.
E-mail:eshaghrahimian@yahoo.com

فاکس: ۰۲۱-۸۸۲۵۴۷۳۴ (نویسنده مسئول).

** کارشناس ارشد مشاوره، مرکز مشاوره سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان.

1- reading disorder

2- Sadock

3- Diagnostic & Statistical Manual of Mental Disorders (4th edition-TextRevised)

4- American Psychiatric Association

راهبردهای توانبخشی توجه به این گروه از اختلال‌ها، دارای اهمیت به شمار می‌رود (گایان^{۱۵} و اولسون^{۱۶}، ۱۹۹۹؛ لیون^{۱۷}، ۲۰۰۲؛ کاستلز^{۱۸}، داهه^{۱۹}، گایان و اولسون، ۱۹۹۹؛ لیون، ۱۹۹۹؛ لیون^{۲۰} و یاف^{۲۱}، ۱۹۹۷؛ اسنو^{۲۲}، بورنی^{۲۳} و گریفین^{۲۴}، ۱۹۹۹؛ تایلور^{۲۵} و بیکلت^{۲۶}، ۱۹۹۸؛ سوانسون و الکساندر، ۱۹۹۷). هدف کلی پژوهش حاضر تعیین شیوع اختلال خواندن در دانش آموزان پسر و دختر دوره ابتدایی شهرستان شهرضا در سال تحصیلی ۱۳۸۲-۸۳ بود.

روش

این پژوهش، توصیفی - پیمایشی است. جامعه مورد بررسی، دانش آموزان پسر و دختر پایه‌های تحصیلی دوم تا پنجم دوره ابتدایی شهرستان شهرضا و روستاهای مربوطه در سال تحصیلی ۱۳۸۲-۸۳ بودند. ۱۲۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی- طبقه‌ای انتخاب و بررسی شدند. برای انتخاب آزمودنی‌ها نخست از میان دبستان‌های پسرانه و دخترانه شهرستان شهرضا و روستاهای وابسته، به تصادف ۳۰ دبستان (۱۵ دبستان از شهرضا و ۱۵ دبستان از پانزده روستای آن) و از هر دبستان به تصادف ۴۰ نفر (در هر پایه تحصیلی ۱۰ نفر) انتخاب شدند. برای کنترل عامل جنسیت، شمار مدارس دخترانه و پسرانه برابر انتخاب شدند. دامنه سنی دانش آموزان مورد بررسی در شهر ۸ تا ۱۲ سال (میانگین ۹ سال) و در روستا ۸ تا ۱۴ سال (میانگین ۱۰ سال) بود. دامنه سنی دانش آموزان پسر شهری و روستایی بیشتر از دانش آموزان دختر (۸ تا ۱۴ سال با میانگین کمی بالاتر از ۱۰) بود. معیارهای حذف نمونه شامل مشکلات بینایی، شنوایی، تکلم، بیماری مزمن جسمی و مشکل عاطفی و روانی شدید بود. با مراجعه به پرونده تحصیلی دانش آموزان مورد بررسی و مشاوره با اولیاء

شده است: پیشرفت در زمینه خواندن بر پایه آزمون میزان شده انفرادی با درنظر گرفتن سن، هوش و آموزش مناسب با سن، به طور چشم گیری پایین‌تر از سطح مورد انتظار است (همان‌جا). کودکانی که نمی‌توانند بخوانند، خودپنداره مشبت و رشد عزت نفس را از دست می‌دهند و این امر مشکلات روانی و رفتاری را برای آنها در پی دارد (نشپیتر^۱، هاریسون^۲ و اسپنسر^۳، ۱۹۹۸). از این رو، مؤسسه ملی سلامت کودک و رشد انسان^۴، شکست در خواندن را نه تنها نشانه مسائل و آموزشی می‌داند، بلکه آنها را بخشی از موضوع سلامت و رفاه^۵ کلی دانش آموزان می‌شود (یاتوین^۶، ۲۰۰۰).

استانویج^۷، سیگل^۸ و گوتاردو^۹ (۱۹۹۷) شیوع اختلال خواندن را در دانش آموزان مناطق روستایی ۱۰/۸٪ در مناطق شهری ۴/۹٪، در دانش آموزان پسر ۹٪ و در دانش آموزان دختر ۳/۲٪ برآورد کردند و دریافتند که شیوع اختلال خواندن در دانش آموزان پسر سه تا چهار برابر بیشتر از دانش آموزان دختر است. این اختلال در دانش آموزان مناطق فقیرنشین و حومه شهر بیشتر از مناطق مرتفه شهری است. نشپیتر و همکاران (۱۹۹۸) شیوع اختلال‌های یادگیری را بین ۴/۱ تا ۱۴/۳٪ برآورد کردند. در پژوهش آنان نیز، دانش آموزان پسر روستانشین بیشترین درصد اختلال یادگیری را داشتند. سوانسون^{۱۰}، هاریس^{۱۱} و گراهام^{۱۲} (۲۰۰۳) بالاترین میزان شیوع اختلال خواندن را در حدود ۱۲٪ در دانش آموزان دوم و پایین‌ترین میزان شیوع را در دانش آموزان پایه پنجم حدود ۳٪ گزارش نمودند. سیلور^{۱۳} و هجین^{۱۴} (۲۰۰۲) میزان شیوع اختلال خواندن را در دانش آموزان پسر ۸/۲٪، در دانش آموزان دختر ۴/۳٪، در دانش آموزان پسر پایه چهارم و پنجم ۳/۱٪، در دانش آموزان دختر پایه چهارم و پنجم ۸/۲٪، در دانش آموزان دختر پایه دوم و سوم ابتدایی ۱۰٪، در دانش آموزان دختر پایه دوم و سوم ابتدایی ۶٪، در روستا ۱۲٪ و در شهر ۴/۸٪ گزارش نمودند. کلانتری و بدیعیان (۱۳۸۱) میزان شیوع اختلال خواندن در منطقه فریدن را ۶/۶٪ در دبستان‌های تک زبانه (فارسی زبان) ۴/۵٪، در دبستان‌های دو زبانه (فارسی و ترکی، فارسی و گرجی) ۷/۷٪، در دبستان‌های دخترانه ۵/۵٪ و در دبستان‌های پسرانه ۷/۷٪ برآورد نمودند.

اگر چه آمارهای مربوط به شیوع اختلال‌های یادگیری متفاوت است، اما شیوع اختلال خواندن بالا است و برای ارایه زودهنگام مداخله‌های درمانی، آموزش و بهره‌گیری از

1- Noshpitz

2- Harrison

3- Spencer

4- National Institute of Child Health & Human Development (NICHD)

5- welfare

6- Yatvin

7- Stanovich

8- Siegel

9- Gottardo

10- Swanson

11- Harris

12- Graham

13- Silver

14- Hagin

15- Gayan

16- Olson

17- Lyon

18- Castles

19- Daha

20- Alexander

21- Yaffe

22- Snow

23- Burns

24- Griffin

25- Taylor

26- Biglant

ب) آزمون تشخیصی سطح خواندن: آزمون تشخیصی سطح خواندن برای تشخیص اختلال خواندن می‌باشد که توسط عزیزیان و عابدی^(۱۳۸۲) (بر پایه مجموعه تشخیصی خواندن وودکاک^۱ (WDRB) (وودکاک، ۱۹۹۷) در جامعه دانش آموزی شهر اصفهان هنجاریابی شده است. آزمون اختلال خواندن دارای چهارسطح و هشت خرده آزمون است که درست خوانی، درک مطلب، و آگاهی‌های واج‌شناسی را می‌سنجد. این آزمون به صورت فردی اجرا می‌شود و در تشخیص اختلال خواندن از روایی و پایایی بسیار خوبی برخوردار است. روایی این آزمون به وسیله ضریب همبستگی کل آزمون با معدل ۰/۶۹ و به وسیله ضریب پایایی این آزمون با هوش‌شهر ۰/۶۳ به دست آمد و ضریب پایایی این آزمون به روش بازآزمایی ۰/۹۳ بود (عزیزیان و عابدی، ۱۳۸۲). آزمون تشخیصی سطح خواندن اصفهان، هم به صورت کل آزمون اجرا می‌شود و هم برخی از خرده‌آزمون‌های آن به تنهایی یا در کنار هم قابل اجراست. از مهمترین کاربردهای آزمون تشخیصی سطح خواندن اصفهان توانایی تشخیص اختلال خواندن و توانایی تفکیک بین دانش آموزان نارسانخوان و عادی است (همان‌جا).

در پژوهش حاضر نیز روایی آزمون یادشده به سه روش سنجیده شد: نخست آزمون هوشی ریون کودکان و آزمون تشخیصی سطح خواندن روی ۱۲۰ دانش آموز پایه‌های دوم، سوم، چهارم و پنجم اجرا گردید. کمترین ضریب همبستگی مربوط به پایه دوم ابتدایی بود (۰/۴۴)، برای پایه سوم این ضریب ۰/۶۳، پایه چهارم ۰/۷۴ و پایه پنجم ۰/۸۲ بود. ضریب همبستگی نمرات خطای آزمون خواندن با هوش‌شهر بدون توجه به پایه تحصیلی به طور متوسط برابر با ۰/۶۶ بود. روش دوم بررسی روایی این ابزار، بررسی همبستگی نمره‌های آزمون خواندن با معدل تحصیلی به عنوان شاخصی از وضعیت درسی دانش آموزان بود. این روش نیز بر روی ۱۲۰ دانش آموز پایه‌های دوم تا پنجم اجرا گردید (هر پایه تحصیلی ۳۰ نفر، شامل ۱۵ دانش آموز پسر و ۱۵ دانش آموز دختر). بیشترین ضریب همبستگی بین خرده آزمون روخوانی متن و معدل، مربوط به پایه پنجم (۰/۸۱) بود. ضریب همبستگی این خرده آزمون با معدل تحصیلی برای پایه دوم ۰/۳۸، برای پایه سوم ۰/۶۳ و برای پایه چهارم ۰/۷۴ به دست

دبستان‌ها از نظر بینایی و شناوری بررسی شدند. دانش آموزان مورد پژوهش از نظر مشکلات پزشکی مهم با مراجعه به پرونده بهداشتی آنها بررسی شدند. با مشاهدات بالینی و رفتاری در هنگام اجرای آزمون‌ها و به کمک مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با کودکان توسط روانشناس بالینی و تکمیل پرسش‌نامه عالیم مرضی کودکان^۱ (CSI-4) (گادا^۲ و اسپرافکین^۳، ۱۹۹۴) بر اساس DSM-IV-TR توسط آموزگاران (فرم ویژه آموزگاران)، دانش آموزان از نظر اختلال‌های مهم روانپزشکی کودک بررسی شدند. دانش آموزان مشکوک به این مشکلات روانی از نمونه حذف شدند. شمار اندکی از دانش آموزان مورد بررسی (حدود ۰/۱۰٪) به ویژه در روستاها افزون بر زبان فارسی، در خانه به زبان ترکی هم صحبت می‌نمودند که این مسئله با توجه به خزانه لغات فارسی دانش آموزان بررسی شد و اگر دانش آموزی بسیار ناآشنا با زبان فارسی بود، از نمونه حذف می‌شد. در پرسش‌نامه ویژگی‌های جمعیت‌شناختی دانش آموزان در مورد میزان تحصیلات پدر و مادر آنها اطلاعاتی به دست آمد. آزمودنی‌ها از لحاظ هوشی به کمک آزمون هوشی ریون رنگی کودکان بررسی شدند (آزمودنی‌ها یکی که در این آزمون پایین تر از هنجار نشان داده شدند، از نمونه پژوهش حذف شدند). برای گردآوری داده‌ها از ابزارهای زیر بهره گرفته شد.

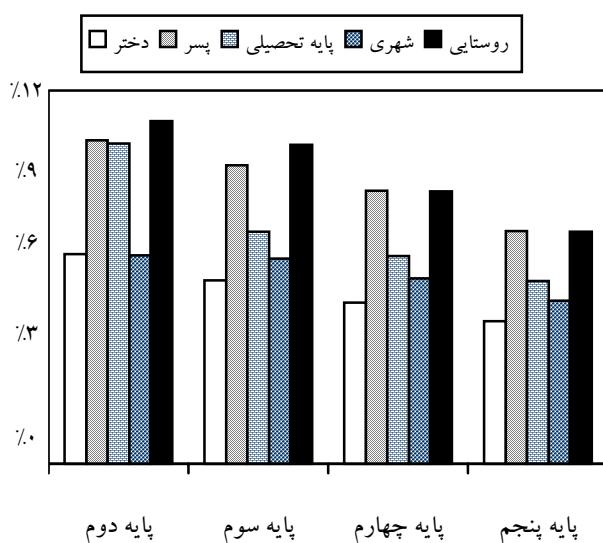
الف) آزمون هوشی ریون رنگی کودکان: آزمون هوشی ریون رنگی کودکان یا ماتریس‌های پیشرونده ریون سری‌های A و AB (رنگی) از آزمون‌های معترض هوشی کودکان می‌باشد (براهنی، امین، خمیری و رضوی خسروشاهی، ۱۳۷۱). فرم کوتاه‌شده رنگی این آزمون دارای ۳۶ ماده نخست فرم ۶۰ ماده‌ای است که به صورت رنگی و برای کودکان ۵ تا ۱۱ ساله، افراد بزرگسال عقب‌مانده ذهنی و کسانی که زبان انگلیسی نمی‌دانند طراحی شده است. رحمانی و عابدی (۱۳۸۲) روایی آزمون هوشی ریون رنگی کودکان را در استان اصفهان به روش همبستگی روایی سازه با آزمون هوشی و کسلر کودکان در بخش عملی (غیر کلامی) ۰/۴۴ و در بخش کلامی ۰/۴۸ گزارش نمودند. هم‌چنین همبستگی آن با هوش‌شهر کلامی ۰/۴۸، با هوش‌شهر عملی ۰/۳۷، با هوش‌شهر کل (کلامی و عملی) ۰/۴۸، و با معدل درسی سال گذشته ۰/۰۴ و غیرمعنی دار بود. نمره‌های پایایی آزمون هوشی ریون به شیوه بازآزمایی ۰/۸۶ به دست آمد.

1- Child Symptom Inventory

2- Gadow

3- Sprafkin

2- Woodcock Diagnostic Reading Battery

نمودار ۱- درصد شیوع اختلال‌های خواندن به تفکیک جنسیت، پایه تحصیلی و محل سکونت (شهری و روستایی)

روستایی دچار اختلال خواندن بودند. هم‌چنین ۴/۱۰٪ دانش‌آموزان پایه دوم، ۸/۶٪ دانش‌آموزان پایه سوم، ۵/۶٪ دانش‌آموزان پایه چهارم و ۳/۴٪ دانش‌آموزان پایه پنجم مدارس ابتدایی شهرستان شهرضا دچار اختلال خواندن بودند.

نمودار ۱ درصد شیوع اختلال خواندن را بر حسب جنسیت (پسر و دختر)، محل سکونت (شهری یا روستایی) و در پایه‌های تحصیلی دوم تا پنجم نشان می‌دهد.

جدول ۱ نتایج آزمون خی دو را برای مقایسه فراوانی اختلال خواندن در دانش‌آموزان در دو جنس (شهری و روستایی) در نظر گرفته است. نتایج نشان می‌دهد؛ آزمون خی دو نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار فراوانی اختلال خواندن در دانش‌آموزان پسر نسبت به دانش‌آموزان دختر می‌باشد.

آزمون خی دو تفاوت فراوانی اختلال خواندن در دانش‌آموزان شهری و روستایی را معنی‌دار نشان داد (جدول ۲).

جدول ۱- مقایسه فراوانی اختلال خواندن در دو جنس

جنسیت	نوع فراوانی	شمار افراد دارای اختلال	شمار افراد سالم	ارزش V7	ارزش خی دو*
پسر	مشاهده شده	۹۱	۵۰۷	۰/۲۲۶	۰/۱۲۹
	مورد انتظار	۸۴/۳	۵۱۳/۷		
دختر	مشاهده شده	۴۶	۵۴۰	۸/۷	۸/۲۷
	مورد انتظار	۸۲/۷	۵۰۳/۳		

*df=1, p<0.001; ** p<0.01

آمد. ضریب همبستگی این خردۀ آزمون با معدل تحصیلی به طور متوسط برابر با ۰/۶۴ بود. روش سوم برای بررسی روایی آزمون، روایی سازه آزمون بود؛ بدین‌وسیله به بررسی مقایسه بین دو گروه دانش‌آموزان عادی و نارساخوان در نمونه‌ای به حجم ۶۰ نفر پرداخته شد و میانگین نمرات خطا در دو گروه نشان‌دهنده وجود تفاوت معنی‌دار بین دو گروه عادی و نارساخوان بود. میانگین نمرات خطا در گروه عادی نه و در گروه نارساخوان ۴۸ به دست آمد. برای بررسی معنی‌داری این تفاوت در دو گروه نارساخوان و عادی آزمون تحلیل مانوا به کار برده شد و در کلیه پایه‌های تحصیلی بین نمره‌های خطا در دو گروه دانش‌آموزان عادی و نارساخوان تفاوت معنی‌داری وجود داشت. نتایج تحلیل مانوا در مورد خطا در دانش‌آموزان در چهار سطح نشان‌دهنده وجود تفاوت معنی‌دار بین سطوح خواندن و پایه‌های تحصیلی دانش‌آموزان بود، به شکلی که با بالارفتن پایه تحصیلی دانش‌آموزان، میزان خطا آنها نیز کاهش می‌یافتد.

پایایی آزمون به روش بازآزمایی بر روی ۳۰ نفر از دانش‌آموزان با فاصله سه هفته انجام شد. پایایی خردۀ آزمون رخوانی متن برای هر چهار پایه تحصیلی، ضریب پایایی معنی‌داری را نشان داد. ضریب پایایی از ۰/۶۳ برای پایه دوم تا ۰/۸۳، برای پایه پنجم متغیر بود. ضریب پایایی بازآزمایی برای پایه‌های سوم و چهارم نیز به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۸۱ به دست آمد. ضریب پایایی بازآزمایی نمرات خطا به طور متوسط نیز ۷۷٪ بود که پایایی قابل قبولی برای پژوهش حاضر می‌باشد. عزیزیان و عابدی (۱۳۸۲) ضریب پایایی این خردۀ آزمون را به روش بازآزمایی ۹۵/۰ به دست آوردند. داده‌های پژوهش به کمک روش‌های آمار توصیفی، آزمون آماری خی دو، آزمون V کرامر و آزمون کروسکال والیس تحلیل گردیدند.

یافته‌ها

در پایه دوم ابتدایی ۸/۱۰٪ پسران و ۹/۵٪ دختران، در پایه سوم ابتدایی ۴/۴٪ پسران و ۲/۸٪ دختران، در پایه چهارم ۲/۸٪ پسران و ۳/۵٪ دختران و در پایه پنجم ۹/۶٪ پسران و ۸/۲٪ دختران دچار اختلال خواندن بودند.

در پایه تحصیلی دوم ابتدایی ۷/۵٪ دانش‌آموزان شهری و ۱۱/۳٪ دانش‌آموزان روستایی، در پایه سوم ۷/۵٪ دانش‌آموز شهری و ۱۰/۱٪ دانش‌آموزان روستایی، در پایه چهارم ۶/۴٪ دانش‌آموزان شهری و ۸/۱٪ دانش‌آموزان روستایی، در پایه پنجم ۷/۳٪ دانش‌آموزان شهری و ۸/۶٪ دانش‌آموزان

در مجموع مشاهده شد که ۶/۶٪ دانش آموزان دوره ابتدایی شهرستان شهرضا در سال تحصیلی ۱۳۸۲-۸۳ دارای اختلال در خواندن می باشند و تشخیص اختلال یادگیری از نوع خواندن در آنها وجود دارد.

بحث

یافته های پژوهش نشان دادند که در پایه دوم، سوم، چهارم و پنجم ابتدایی به ترتیب ۱۰/۸٪، ۹/۵٪، ۸/۲٪ و ۶/۹٪ پسران و ۴/۴٪، ۳/۵٪ و ۲/۸٪ دختران دارای اختلال خواندن هستند و این یافته ها هم سو با یافته های پژوهش استانویچ و همکاران (۱۹۹۷) می باشد که شیوع اختلال خواندن را در دانش آموزان پسر و دختر به ترتیب ۹٪ و ۳/۲٪، و میزان اختلال خواندن را در پایه دوم دبستان در پسران ۱۱/۴٪ و در دختران ۴/۷٪، در پایه سوم دبستان در پسران ۸٪ و در دختران ۴٪، در پایه چهارم در پسران ۷/۷٪ و در دختران ۳/۸٪ و در پایه پنجم در پسران ۴٪ و در دختران ۲/۵٪ به دست آورده اند. هم چنین یافته های پژوهش با یافته های نشپیتز و همکاران (۱۹۹۸) که میانگین شیوع اختلال خواندن را در پسران و دختران دبستانی ۳/۳٪ برآورد نمودند و پژوهش سیلور و هجین (۲۰۰۲) که میزان شیوع این اختلال را در دانش آموزان پسر و دختر به ترتیب ۸/۲٪ و ۴/۳٪، در دانش آموزان پسر پایه چهارم و پنجم دبستان ۸/۲٪، در دانش آموزان دختر پایه چهارم و پنجم دبستان ۳/۱٪، در دانش آموزان پسر پایه دوم و سوم دبستان ۱۰٪ و در دانش آموزان دختر پایه دوم و سوم دبستان ۶٪ برآورد نموده اند، هم سو است. یافته های این پژوهش با یافته های کلانتری و بدیعیان (۱۳۸۱) هماهنگ است که میزان شیوع اختلال خواندن را در منطقه فریدن ۶/۶٪، در دبستان های دخترانه ۵/۷٪ و در دبستان های پسرانه ۷/۷٪ گزارش نمودند. یافته های پژوهش حاضر نشان دادند که در پایه دوم، سوم، چهارم و پنجم دانش آموزان شهری، به ترتیب ۵/۷٪، ۵/۷٪ و ۳/۷٪ و در دانش آموزان روستایی به ترتیب ۱۱/۳٪، ۱۰٪، ۸/۸٪ و ۶/۸٪ اختلال خواندن دیده شده است. این با یافته های پژوهش استانویچ و همکاران (۱۹۹۷) که شیوع اختلال خواندن را در دانش آموزان مناطق روستایی ۱۰/۸٪ و در مناطق شهری ۴/۹٪ برآورد کردند و با یافته های سیلور و هجین (۲۰۰۲) که میزان شیوع اختلال خواندن را در روستا ۱۲٪ و در شهر ۴/۸٪ برآورد نمودند، هماهنگ است. یافته به دست آمده نشان داد که فراوانی اختلال خواندن در

جدول ۲ - مقایسه فراوانی اختلال خواندن در دو گروه شهری و روستایی

جنسيت	نوع فراوانی	تعداد			
		ارزش **V	ارزش خی دو*	افراد دارای اختلال	افراد سالم
شهری	مشاهده شده	۵۱	۵۳۹		
	مورد انتظار	۸۳/۲	۵۰۶/۸		
	مشاهده شده	۹۶	۴۹۸		
روستایی	مورد انتظار	۸۳/۸	۵۱۰/۲		
	مشاهده شده	۰/۱۹۵	۰/۱۰۸		

*df=۱, p<0.001 ; ** p<0.05

هم چنین آزمون آماری خی دو تفاوت معنی داری در فراوانی اختلال خواندن در پایه های تحصیلی مختلف نشان داد (جدول ۳). برای تعیین تفاوت معنی دار از نظر فراوانی در پایه های چهار گانه، آزمون کروسکال والیس که در راستای تعیین تفاوت فراوانی در موارد چندگروهی است، به کار برده شد. این آزمون تفاوت آزمودنی های پایه دوم و سوم را در زمینه اختلال خواندن معنی دار نشان داد df=۱, p<0.01 (H=۱۳/۷۵). از میان چهار پایه تحصیلی مورد آزمون، فراوانی اختلال خواندن در دانش آموزان پایه دوم و سوم تفاوت معنی داری با یکدیگر داشتند و با توجه به فراوانی بیشتر اختلال در پایه دوم می توان گفت که فراوانی اختلال خواندن در پایه دوم به طور معنی داری بیش از فراوانی در پایه سوم می باشد. سایر پایه های تحصیلی تفاوت معنی داری نسبت به یکدیگر نشان ندادند.

جدول ۳ - مقایسه فراوانی اختلال خواندن در پایه های تحصیلی مختلف

پایه تحصیلی	نوع فراوانی	تعداد			
		ارزش V	ارزش خی دو	کل	دارای اختلال
دوم	مشاهده شده	۵۷	۲۴۳		
	مورد انتظار	۴۲/۳	۲۵۷/۷		
	مشاهده شده	۲۳	۲۷۷		
سوم	مشاهده شده	۴۲/۳	۲۷۷/۷		
	مورد انتظار	۲۱	۲۷۲		
	مشاهده شده	۲۳	۲۶۹		
چهارم	مشاهده شده	۴۱/۳	۲۵۱/۷		
	مورد انتظار	۲۳	۲۶۹		
	مشاهده شده	۴۱	۲۵۰		
پنجم	مورد انتظار				

*df=۲, p<0.001 ; ** N.S.

در دانش آموزان، نشان دهنده ضرورت به کارگیری راهکارهایی برای کاهش این اختلال برای پیشگیری از گسترش آسیب شناسی تحصیلی دانش آموزان است.

در انجام این پژوهش محدودیت هایی وجود داشته است از جمله این که، این پژوهش بر روی جمعیت دانش آموزان دبستانی شهرستان شهرضا انجام شده است و در تعیین دهی نتایج آن به جمعیت های دانش آموزی شهرستان های دیگر، به ویژه تعیین یافته های این پژوهش به شهرستان هایی با ویژگی های زبانی، فرهنگی و آموزشی بسیار متفاوت با شهرستان شهرضا باید محاط بود. از دیگر محدودیت های این پژوهش میسر نبودن بررسی رابطه اختلال خواندن با برخی متغیرهای مهم و اثر گذار بر این اختلال مانند سطح تحصیلات والدین، وضعیت اجتماعی-اقتصادی خانواده و میزان بهره گیری از رسانه های گروهی، کامپیوتر و مواد آموزشی در خانه بود که پیشنهاد می شود این محدودیت ها در بررسی های گستردگی تر مورد توجه قرار گیرند.

پیشنهاد می شود این پژوهش در شهرهای دیگر نیز تکرار شود. هم چنین در سایه پژوهش های آزمایشی می توان اثربخشی راهکارهای پیشگیرانه، مداخله ای-درمانی و آموزشی را برای دانش آموزان بررسی نمود.

سپاسگزاری

این پژوهش با بهره گیری از بودجه تحقیقاتی سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان اجرا شده است. از شورای محترم تحقیقات آموزش و پرورش استان اصفهان و آقایان حجت... فراهانی، مهدی خدابخشی و اکبر ایزدی و خانم ها طاهره انساندوست، لیلا ناظم و زهرا محمدی به خاطر همکاری صمیمانه در اجرای پژوهش، کلیه مدیران، معاونان، آموزگاران و مریان مدارس مورد پژوهش، به خاطر همراهی و همکاری آنها و دانش آموزانی که ما را در این امر یاری نمودند، بی نهایت سپاسگزاریم.

دريافت مقاله: ۱۳۸۴/۳/۲۸؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۴/۶/۲۲؛

پذيرش مقاله: ۱۳۸۴/۷/۱۳

منابع

براهنی، محمدقی؛ اصغرزاده امین، صفیه؛ خمیری، طاهره؛ رضوی خسروشاهی، عزتالسادات (۱۳۷۱). هنگاریابی آزمون ماتریس های رنگی ریون در

دانش آموزان پایه های تحصیلی مختلف متفاوت است. این نیز با یافته سوانسون و همکاران (۲۰۰۳) هم سو است که بالاترین میزان شیوع اختلال را در حدود ۱۲٪ در دانش آموزان پایه دوم و پایین ترین میزان شیوع را در دانش آموزان پایه پنجم نزدیک به ۳٪ گزارش نمودند.

به طور کلی این بررسی شیوع اختلال خواندن را در دانش آموزان پایه دوم به طور معنی داری بیش از دیگر پایه های دانش آموزان روستا به طور معنی داری بیش از دانش آموزان شهری نشان داد. در مجموع ۶/۸٪ دانش آموزان موربد بررسی دارای تشخیص اختلال یادگیری (نوع خواندن) بودند.

چند تبیین احتمالی برای این یافته ها مطرح می شود: نخست آن که، همان گونه که سوانسون و همکاران (۲۰۰۳) گزارش کرده اند، دانش آموزان پایه های اول، دوم و سوم به دلیل کمبود خزانه واژه ها نسبت به پایه های تحصیلی بالاتر، در بیشتر موارد در خواندن دارای مشکل هستند، که با افزایش سن و دریافت آموزش بیشتر کم کم از میان می رود. دوم آن که، به باور سیلور و هجین (۲۰۰۲) این موضوع که اختلال خواندن در پسران بسیار بیشتر از دختران است نشانگر آسیب شناسی خواندن پسران است و نیازمند مداخله فوری برای کاهش عوارض آن است. سوم آن که، به عقیده سوانسون و همکاران (۲۰۰۳)، نبود امکانات آموزشی و توزیع ناعادلانه مواد آموزشی در میان دانش آموزان شهر و روستا و هم چنین وجود خرد های فرهنگی و قومیت ها با زیان های گوناگون در روستاهای، عامل مهم تفاوت در فراوانی اختلال خواندن در دانش آموزان شهری و روستایی است. چهارم این که، در این رابطه پژوهشگران تأکید می کنند که برای سنجش اختلال های یادگیری در پایه های پایین تر تحصیلی نباید از معیارهای خشک و جدی آموزش بهره گرفت. چون در این گروه سنی، اختلال یادگیری تا اندازه ای عادی است (سوانسون و همکاران، ۲۰۰۳). پنجم آن که، در رابطه با این یافته ها، به باور سوانسون و همکاران (همانجا) خزانه ناکافی واژگان در دانش آموزان پایه دوم نسبت به پایه های بالاتر تحصیلی بر نبود امکانات مناسب آموزشی افزوده می شود و تفاوت در شیوع اختلال یادگیری را در مقایسه با دبستان هایی که از امکانات آموزشی بهتر برخوردارند، افزایش می دهد. این امر در پایه های تحصیلی بالاتر به علت گسترش خزانه واژگان کودک کم رنگ تر می شود. شیوع بالای این اختلال

- Noshpitz, J. D., Harrison, S. I., & Spencer, F. C. (1998). *Basic handbook of child psychiatry*. New York: Basic Books.
- Sadock, B. J., & Sadock, V. A. (2000). *Comprehensive textbook of psychiatry* (7th. ed.). Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
- Silver, A., & Hagin, R. (2002). *Disorders of learning in childhood*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Snow, C. E., Burns, M. S., & Griffin, P. (1999). *Report of the Committee on the Prevention of Reading Difficulties in Young Children*. Washington, DC: National Academy Press.
- Stanovich, K. E., Siegel, L. S., & Gottardo, A. (1997). Converging evidence for phonological & surface subtypes of reading disability. *Journal of Educational Psychology*, 89, 114-127.
- Swanson, H. L., & Alexander, J. E. (1997). Cognitive processes as predictors of word recognition & reading comprehension in learning-disabled & skilled readers: Revisiting the specificity hypothesis. *Journal of Educational Psychology*, 89, 128-158.
- Swanson, L. H., Harris, R. K., & Graham, S. (2003). *Handbook of learning disabilities*. New York, NY: Guilford Press.
- Taylor, T. K., & Biglant, A. (1998). Behavioral family interventions for improving child-rearing: A review of the literature for clinicians & policy makers. *Clinical Child & Family Psychology Review*, 1, 41-60.
- Woodcock, R. W. (1997). *Woodcock Diagnostic Reading Battery*. New York: Riverside Publishing Company.
- Yatvin, J. (2000). *Minority view. Final report of the National Reading Panel*. Washington, DC: National Institute of Child Health & Human Development.
- گروه کودکان ۱۰ تا ۱۱ ساله تهرانی. مقاله ارایه شده در نخستین کنگره روانپژوهشی و روانشناسی بالینی دانشگاه تهران. اول تا سوم آذر ماه.
- رحمانی، جهانبخش؛ عابدی، محمدرضا (۱۳۸۲). *هنچاریابی آزمون هوشی ریون دنگی کودکان ۱۰ تا ۱۱ ساله در استان اصفهان*. شورای تحقیقات سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان.
- عزیزیان، مرضیه؛ عابدی، محمدرضا (۱۳۸۲). *ساخت و هنجاریابی آزمون تشخیصی سطح خواندن برای پایه سوم ابتدایی شهر اصفهان*. شورای تحقیقات سازمان آموزش و پرورش استان اصفهان.
- کلاتری، مهرداد؛ بدیعیان، سرور (۱۳۸۱). *بورسی میزان شیوع اختلال خواندن و نوشتن در دبستان‌های دوزبانه و تک زبانه*. مقاله ارایه شده در اولین همایش بین‌المللی روانشناسی شناختی، جهاد دانشگاهی واحد اصفهان.
- American Psychiatric Association (2000). *Diagnostic & statistical manual of mental disorders* (4th. ed., text revised) Washington, DC: American Psychiatric Association.
- Castles, A., Daha, H., Gayan, J., & Olson, R. K. (1999). Varieties of developmental reading disorder: Genetic & environmental influence. *Journal of Experimental Child Psychology*, 72, 73-94.
- Gadow, D. K., & Sprafkin, J. (1994). *Manual for the Stony Brook Child Symptom Inventories, Child Symptom Inventory: Parent checklist, Child Symptom Inventory: Teacher checklist*. Stony Brook: Checkmate Plus, Ltd.
- Gayán, J., & Olson, R. K. (1999). Reading disability: Evidence for a genetic etiology. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 8, 52-55.
- Lyon, G. R. (2002). Reading development, reading difficulties & reading instruction: Educational & public health issues. *Journal of School Psychology*, 40, 3-6.
- Lyon, G. R., Alexander, D., & Yaffe, S. (1997). Progress & promise in research in learning disabilities. *Learning Disabilities: A Multidisciplinary Journal*, 8, 1-6.